

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **ACR auto, a. s.**, se sídlem Pražská 286, Borek, IČ 26025582, zast. JUDr. Vlastimilem Hájkem, advokátem se sídlem Krajinská 224/37, České Budějovice, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2011 čj. ČOI 108113/10/O100/2000/10/11/Be/Št

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí České obchodní inspekce, ústředního inspektorátu, uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Jihočeský a Vysočina (dále jen správní orgán prvního stupně), ze dne 23. 11. 2010 č.j. ČOI 95558/10/2000/R1412/ZOS/Bö. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně uložil žalobci pokutu ve výši 20.000,- Kč za spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 7 písm. h) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o ochraně spotřebitele), kterého se žalobce jako prodávající dopustil dne 10. 9. 2010 poskytováním informace o ceně dvou vozidel v rozporu s ust. § 12 zákona o ochraně spotřebitele, neboť spotřebitele neinformoval v souladu s cenovým předpisem (§ 13 odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů) o jejich konečné nabídkové ceně tak, aby měl spotřebitel možnost se seznámit s touto cenou před jednáním o koupi zboží z označení zboží cenou nebo ze zpřístupnění informace o této ceně na viditelném místě formou ceníků, neboť v obou případech nabízel vozidla s tím, že zpřístupnil spotřebiteli v době nabídky pouze cenu bez DPH, tj. v rozporu s ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, neboť takto uvedená cena či informace o této ceně je neúplná, neboť cenou se u výrobků určených k nabídce či prodeji spotřebiteli rozumí ve smyslu shora uvedeného cenového předpisu cena konečná nabídková, tj. cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky.

Žalobce v žalobě nejprve stručně rekapituluje průběh správního řízení. Poté uvádí, že z obsahu kontrolního protokolu nevyplývá, že by inspektoři České obchodní inspekce provedli další šetření v prostoru provozovny, aby zjistili, zda celková cena (tj. včetně DPH) u těchto dvou vozidel není uvedena na jiném viditelném místě. Protokol pouze konstatuje zjištění, že u těchto automobilů byly uvedeny ceny bez DPH, když následně po projevení zájmu o koupi, se inspektoři prokázali služebními průkazy.

Výklad zákona podle názoru žalobce umožňuje, aby povinnost řádného informování spotřebitele o ceně výrobku byla splněna i tak, že celková cena výrobku je uvedena v ceníku, popřípadě na vývěsce spotřebiteli přístupné. Z protokolu však nevyplývá, zda inspektoři provedli šetření, zda není v provozovně takováto vývěska umístěna. K tomu žalobce poukazuje na to, že taková vývěska v provozovně umístěna byla, její existenci žalobce prokazuje fotodokumentací. Podle názoru žalobce spotřebitel v případě zájmu o koupi výrobku je povinen vynaložit určité úsilí k tomu, aby cenu zjistil. Povinnost informovat spotřebitele byla ze strany žalobce splněna a tato celková cena byla spotřebiteli dostupná.

Žalobce dále uvádí, že povinnost podat námitky proti kontrolnímu protokolu v dané lhůtě není pro kontrolovaný subjekt obligatorní. V dané věci je podstatné i to, že lhůta pěti dnů je lhůtou relativně krátkou a v daném případě připadla na období, kdy statutární orgán žalobce (předsedkyně představenstva) byla na dovolené a tudíž u žalovaného „nebyla přítomna kompetentní osoba, která by mohla s orgány žalovaného jednat“. Absenci uplatnění námitek není možné bez dalšího dávat k tíži kontrolovaného subjektu, pokud dojde v rámci správního řízení k rozporu s obsahem kontrolního protokolu. Skutečnost, že žalobce námitky proti kontrolnímu protokolu neuplatnil, neznamená, že následná tvrzení v řádně podaném opravném prostředku, bude odvolací orgán považovat za méně důvěryhodná. Pakliže kontrolovaný subjekt je schopen prokázat, že tvrzení uvedená v opravném prostředku jsou věrohodná, je nezbytné, aby odvolací orgán vzal tato tvrzení v úvahu a skutkový stav náležitě přezkoumal. Žalovaný toto neučinil, když pouze odkázal na kontrolní protokol a skutečnost, že k němu nebyly podány včasné námitky.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že nesouhlasí s názorem, že z kontrolního protokolu nevyplývá, že by inspektoři provedli šetření v prostoru provozovny. Takovýto argument evokuje představu, že inspektoři po vstupu do provozovny prošli se skloněnou hlavou ke dvěma automobilům, prohlédli si pak výhradně jejich bezprostřední okolí a sepsali na základě takového šetření protokol. Ve skutečnosti inspektoři provozovnu obhlédli přinejmenším stejně důkladně jako „obyčejný“ spotřebitel poptávající koupi automobilu. Ze zápisu v protokolu je zřejmé, že inspektoři posoudili nabídku jako celek se zjištěním, že nabízeny jsou v daných prostorách dva užitkové automobily.

K argumentu, že spotřebitel je povinen vynaložit určité úsilí ke zjištění ceny, je třeba dodat, že je stále třeba ono potřebné úsilí posuzovat ve vztahu k povinnostem prodávajícího, tj. k označení výrobku cenou, zpřístupněním na viditelném místě či jiným přiměřeným způsobem (§ 13 odst. 2 písm. a/ až písm. c/ zákona o cenách). Z povahy věci by mělo jít o vývěsky viditelné z prostoru, kde je umístěn nabízený výrobek, nikoliv o vývěsky prostě jen „viditelné“. Žalovaný se nedomnívá, že by například v obchodním domě měl být zájemce o koupi povinen obejít celou provozovnu s výrobkem v ruce a obhlížet tak dlouho stěny, dokud nenarazí na vývěsku s ceníkem daného zboží. Prokazuje-li tedy žalobce existenci vývěsky s cenami včetně DPH umístěné v provozovně prostřednictvím fotodokumentace, mělo by jít o fotografie zobrazující, že na danou vývěsku je vidět od předmětných automobilů. Zároveň se ovšem žalovaný musí pozastavit nad tvrzením, že tato

fotodokumentace „prokazuje“ existenci vývěsky umístěné na provozovně. Žalovaný upozorňuje, že ke správnímu deliktu došlo v době kontroly, stav na provozovně v předchozím či následném období je v tomto směru nerozhodný.

Žalovaný v rozhodnutí netvrdí, že by bylo povinností kontrolovaných osob námitky podat a neuvedl ani, že by nevyužití námitek bylo přikládáno k tíži kontrolovaného subjektu. Ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy a přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Je tedy třeba hodnotit podklady a vyjádření účastníků v celkovém souhrnu. V dané věci žalobce s oponentní verzí přišel až v odvolání, tj. přibližně 2 měsíce po seznámení s protokolem, aniž by jakkoliv vysvětlil, proč se až nyní rozhodl přijít s daným tvrzením. Mimo to žalobce nepřipadně argumentuje, že je nezbytné, aby odvolací orgán vzal toto tvrzení a důkazy k tomuto náležející v úvahu, neboť ona údajná fotodokumentace, která je přílohou žaloby a má prokázat stav odlišný od zápisu v protokolu, nebyla ve správním řízení správním orgánům vůbec zaslána a odvolání neobsahuje ani žádnou zmínku o existenci takového důkazního prostředku.

Žalovaný se též ohrazuje proti formulaci, že pouze odkázal na protokol. Pro odvolací orgán bylo nové tvrzení v odvolání popudem k tomu, aby se zabýval tím, zda kontrolní protokol nevykazuje nedostatky, v nichž by bylo možno spatřovat určitou podporu pro verzi odvolatele, avšak odvolací orgán tyto nedostatky neshledal. Odvolací orgán proto měl a nadále má za to, že při předmětné kontrole byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Ze všech těchto důvodů žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 10. 9. 2010 byla v provozovně žalobce na adrese Nemanická 1, České Budějovice, provedena kontrola podle zákona o ochraně spotřebitele. Při této kontrole bylo zjištěno, že v provozovně jsou nabízeny k prodeji 2 kusy užitkových vozidel značky Ford Transit. U těchto automobilů byl zákazník seznámen s názvem užitkového automobilu, jeho technickými parametry, výbavou a cenou pouze bez DPH. Podle protokolu před prokázáním služebními průkazy projeví inspektoři zájem o koupi těchto užitkových automobilů. Prodejce nových automobilů (zaměstnanec žalobce) sdělil, že tyto automobily jsou na prodej a mohou je zakoupit i nepodnikající osoby.

V protokole je uvedeno poučení, že kontrolovaná osoba může v zákonné lhůtě proti kontrolu podat písemné a zdůvodněné námitky ve lhůtě pěti dnů ode dne seznámení s protokolem. Závěrem je uvedeno, že zaměstnanci žalobce přítomní kontrole „odmítli podepsat kontrolní protokol z titulu zákazu“.

Kontrolní protokol byl následně žalobci zaslán prostřednictvím datové schránky, s tím, že přítomní zaměstnanci žalobce odmítli podepsat kontrolní protokol a proto nebyl ponechán v provozovně žalobce. Současně byl žalobce opakovaně poučen o tom, že proti protokolu může podat písemné a zdůvodněné námitky do pěti dnů od doručení protokolu prostřednictvím datové schránky žalobce.

Dne 9. 11. 2010 vydal správní orgán prvního stupně příkaz, kterým žalobci uložil pokutu ve výši 20.000,- Kč za správní delikt specifikovaný shora. Žalobce podal prostřednictvím svého právního zástupce proti tomuto příkazu odpor, který nijak neodůvodnil. Po podání odporu vydal správní orgán prvního stupně dne 23. 11. 2010 rozhodnutí čj. ČOI 9558/10/2000/R1412/ZOS/Bö, kterým žalobci opětovně uložil pokutu ve výši

20.000,- Kč za správní delikt a uložil mu povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém uvedl, že zjištění inspektorů nebyla úplně objektivní. Kontroloři podle názoru žalobce zcela pominuli skutečnost, že žalobce při prezentaci akčních cen vozidel učinil opatření, aby vyhověl požadavku zákona poskytnout informace spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s kupní cenou před jednáním o koupi zboží, kdy informace o ceně nebyla omezena jen na konstatování ceny bez DPH. Veškeré akční ceny nabízených automobilů byly pro jednotlivé modely podrobně specifikovány uvedením ceny bez DPH, sazby DPH a ceny včetně DPH na vývěsce v autosalonu, kdy se případní zájemci mohli zcela v souladu s požadavkem zákona seznámit s konečnou cenou nabízených výrobků ještě předtím, než by přistoupili k zahájení jednání o koupi zboží. Zjištění konstatovaná inspektory v předmětném protokolu jsou nedostatečná a na jejich základě nelze učinit objektivní závěr o případném správním deliktu. Žalobce se domnívá, že je přípustný takový výklad zákona, kdy požadavek na zpřístupnění informace o kupní ceně může být splněn i tím, že úplné podmínky pro koupi akčních modelů jsou uvedeny na místě zákazníkům přístupném, kdy pro zjištění veškerých cenových podmínek není třeba součinnosti zaměstnanců kontrolovaného subjektu, jako tomu bylo v daném případě.

O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 17. 2. 2011 č.j. ČOI 108113/10/O100/2000/10/11/Be/Št tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

K tvrzením uvedeným v odvolání odvolací orgán uvedl, že popis stavu věci v kontrolním protokolu neodpovídá tvrzení, které se nově objevuje až v odvolání, totiž že podrobná specifikace ceny byla pro jednotlivé modely uvedena „na vývěsce v autosalonu“. Žalobce přitom byl poučen o tom, že může podat proti kontrolnímu protokolu námítky, čehož nebylo využito. Nevyužití tohoto práva samo o sobě nevylučuje pozdější polemiku s obsahem kontrolního protokolu, nicméně při posuzování váhy jednotlivých protichůdných tvrzení o skutkových zjištěních je zpravidla spojeno s výší věrohodností, je-li obsah inspekčního zjištění kontrolovanou osobou popřen již od počátku, neboť je důvodný předpoklad toho, že subjekt dbalý svých procesních práv se nespokojí s popisem inspekčního zjištění, který neodpovídá jeho pohledu na věc. Kontrolní protokol je v dané otázce dostatečně jasný a bezrozporný a odvolací orgán nemá důvod jej odmítnout pouze s odkazem na nově doplněnou verzi žalobce. Odvolací orgán má za dostatečně zjištěný fakt, že na předmětné provozovně byla informace o ceně podána způsobem popsáním v kontrolním protokolu, a proto podané odvolání zamítl.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 13 odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, *prodávající je povinen při nabídce a prodeji zboží poskytnout informaci spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před jednáním o koupi zboží, přičemž cenou podle tohoto odstavce se u výrobků rozumí konečná nabídková cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky.*

Podle § 12 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele *prodávající je povinen informovat v souladu s cenovými předpisy a přímo použitelným předpisem Evropských společenství spotřebitele o ceně prodáváných výrobků nebo poskytovaných služeb zřetelným označením výrobku cenou nebo informací o ceně výrobků či služeb jinak vhodně zpřístupnit.*

Podle § 24 odst. 7 písm. h) zákona o ochraně spotřebitele *prodávající se dopustí správního deliktu tím, že informaci o ceně poskytuje v rozporu s § 12.*

V daném případě správní orgány spatřovaly správní delikt v tom, že žalobce ve své provozovně označil dvě užitková vozidla údajem o ceně bez DPH, tedy údajem, který nezahrnuje všechny daně, a je proto v rozporu s ust. § 13 odst. 2 zákona o cenách. Takové jednání je proto porušením ust. § 12 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele a správním deliktem dle § 24 odst. 7 písm. h) tohoto zákona.

Je třeba zdůraznit, že žalobce byl takřka v průběhu celého správního řízení zcela pasivní. Nevyužil svého práva podat námitky proti obsahu kontrolního protokolu, nijak se nevyjádřil k zahájení řízení, svůj odpor proti vydanému příkazu nijak neodůvodnil a určité námitky vznesl až v podaném odvolání.

Žalobce svoji obranu v odvolání a následně v podané žalobě založil na tom, že kromě označení přímo na předmětných automobilech byla v jeho provozovně vývěska, kde již údaj o ceně odpovídal všem zákonným ustanovením, tj. obsahoval i částku DPH a celkovou cenu včetně této daně. Takové tvrzení ovšem dle názoru soudu vůbec není způsobilé vyvrátit závěr o naplnění skutkové podstaty správního deliktu.

Žalobce totiž nijak nepopírá základní premisu, z níž vyšly správní orgány, tj. že předmětná vozidla byla označena údajem o ceně bez DPH, tj. údajem o ceně, který je v rozporu s § 13 odst. 2 zákona o cenách. Skutečnost, že na jiném místě uvedl tento údaj správně, nemůže mít na tento závěr žádný vliv. Je-li určitý výrobek označen cenou umístěním číselného údaje přímo na výrobku, nelze předpokládat, že by spotřebitel, který se s tímto údajem seznámí, vyhledával v příslušné provozovně další informace o ceně a porovnával je s cenou uvedenou přímo na výrobku. Nic takového nelze rozumně po průměrném spotřebiteli vyžadovat.

Jinak by snad bylo možno posoudit situaci, pokud by (např. pro nedostatek místa) nebylo možno všechny relevantní údaje uvést přímo na předmětná vozidla a ta by proto byla označena jen některými údaji s poznámkou, kde lze nalézt údaje kompletní. V projednávaném případě nicméně údaj uvedený přímo na vozidle jednak žádný odkaz na vývěsku neobsahoval a jednak neexistovaly žádné důvody k tomu, aby údaj o ceně včetně DPH přímo na vozidle uveden nebyl.

Tvrzení žalobce, na němž založil svoji obranu v řízení před soudem, jsou tedy pro projednávanou věc prakticky irelevantní. Poněkud zjednodušeně řečeno se žalobce proti tvrzení, že určitým svým jednáním spáchal správní delikt, hájí tvrzením, že jiným svým jednáním správní delikt nespáchal. Takto pojatá obrana tedy žalobce zjevně vyvinut nemůže.

Soud se správními orgány souhlasí i v tom, že žalobce existenci jím tvrzené vývěsky s kompletními údaji o ceně neprokázal. Jak bylo shora zmíněno, v prvostupňovém řízení žalobce zůstal zcela pasivní a na svoji obranu neuvedl nic. V této souvislosti je třeba se vyjádřit k žalobcovu tvrzení, že svého práva podat námitky proti obsahu kontrolního protokolu nevyužil z toho důvodu, že jeho statutární orgán (předsedkyně představenstva) byla v této době na dovolené. Jde opět o tvrzení zcela irelevantní. Není-li žalobce schopen zajistit po dobu dočasné nepřítomnosti svého statutárního orgánu řádný chod své společnosti (který

zahrnuje i kontakt a jednání se státními orgány), například tím, že statutární orgán obchodním vedením společnosti po dobu své nepřítomnosti pověří zástupce, pak zřejmě nezbyvá, než aby žalobce po dobu takové nepřítomnosti svého statutárního zástupce výkon svého podnikání přerušil. Pokud své podnikání nepřerušil a nadále provozoval svoji živnost, pak musí zajistit dosažitelnost (ve lhůtě čítající řádově několik dní) osoby, která bude „kompetentní“ jednat se státními orgány, Českou obchodní inspekci v to počítaje.

Z obsahu kontrolního protokolu vyplývá, že kontrola proběhla za přítomnosti zaměstnanců žalobce, kteří byli v uvedenou dobu na provozovně přítomni. Prostřednictvím těchto osob tedy mohl žalobce včas namítnout, že údaje obsažené v kontrolním protokole neodpovídají skutečnosti anebo že v něm nejsou obsaženy všechny skutečnosti, které žalobce považuje za podstatné. Kontrolní protokol byl nadto následně žalobci zaslán do jeho datové schránky, žalobce měl tedy příležitost znovu se důkladně seznámit s textem protokolu a zvážit, zda skutečně obsahuje vše, co považuje pro objektivní posouzení věci za důležité.

Kontrolovaný subjekt pochopitelně není povinen námitky uplatnit a jejich včasným uplynutím neztrácí právo soulad obsahu kontrolního protokolu se skutečným stavem věci rozporovat. Na druhé straně však je kontrolní protokol veřejnou listinou a marným uplynutím lhůty pro podání námitek svědčí skutečností uvedeným v protokole presumpce správnosti. Aby mohl být obsah protokolu účinně vyvrácen, musely by být ze strany žalobce předloženy důkazy, které by zjištění v protokolu uvedená jednoznačně vyvracely. Žalobce se však v podaném odvolání omezil pouze na tvrzení o existenci vývěsky. Důkazy na podporu svého tvrzení žalobce nedoložil a odvolací orgán tak neměl co v odvolacím řízení hodnotit. Pokud jde o fotodokumentaci předloženou jako příloha žaloby, je třeba souhlasit s žalovaným v tom, že nedokazuje zhora nic. Z uvedené fotodokumentace není zřejmé, kdy byla pořízena ani kde byla pořízena. Není z ní zřejmé ani to, jak daleko byla předmětná vývěska od automobilů umístěna a v neposlední řadě pak není z žalobcem předložené fotodokumentace pro její špatnou technickou kvalitu zřejmý ani obsah vývěsky. Soud však musí opakovaně zdůraznit, že i kdyby skutečně bylo prokázáno, že přímo v den provedené kontroly byla v provozovně žalobce (byť i na místě volně přístupném zákazníkům) umístěna vývěska s uvedením cen předmětných vozidel včetně DPH, stále by to nijak nevyvracelo závěr žalovaného o tom, že žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu již umístěním neúplného údaje o ceně přímo na předmětných vozidlech.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. června 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu